

have megen Betænkelse ved at gaa ind i en Hypotekbank, naar de sit solidariske Ansvar i første Instans med samtlige andre Kreditforeninger, hvoriblandt ogsaa de kjøbenhavnske, som jo kun udlaaner i Ejendomme i en stor By, maatte endog for stor en By i Forhold til Landet, en By, der tilmed ligger inden for en Fæstnings Vold. Og det er ikke Smaa-beløb, der her er Tale om, men endogsaa meget store Beløb. Og selv om nu Kreditforeningerne maatte alligevel vilde aabne Afdelinger for Hypotekbankudlaan, saa tror jeg dog ikke, naar det solidariske Ansvar ikke ordnes paa anden Maade, at disse Afdelinger vilde faa nogen nævneværdig Tilslutning, i alt Fald ikke fra Landejendomsbesiddernes Side. Derfor tror jeg, at hvis Hypotekbanken skal faa videre Betydning, er det nødvendigt, at man ændrer Prioritetsordenen, hvori de forskellige Faktorer skulle hæfte for Bankens Forpligtelser, og det er det, mit Ændringsforslag gaar ud paa. Efter dette vil fremdeles i første Række den enkelte Kreditforening hæfte for sin forholdsvis Andel af Bankens Forpligtelser. Derefter følger Bankens Reserverfond, om den har noget, saa Statens Garantifond eller Garantiforpligtelse og endelig tilsidt de enkelte Interessenter i Banken solidarisk. Naar det ordnes saaledes, antager jeg, at den Betænkelse, man ellers, særlig fra Landejendomsbesiddernes Side, kan have ved at slutte sig til Hypotekbanken, i væsentlig Grad vil være fjernet. Naar man, hvad jeg gaar ud fra, sætter Statens Garantiforpligtelse op til 30 Millioner, saa er der dog lidt at løbe paa, og det forekommer mig rigtigt ogsaa, at hvis man ikke ordner det saaledes, bliver Statens Opoffelse, hvad Garantiforpligtelsen angaar, aldeles uvæsentlig. Naar Statens Garantiforpligtelse først skal blive effektiv bag efter alle Landets Kreditforeninger, risikeres der ikke meget der; thi det er jo helt utænkeligt i Grunden, at samtlige Landets Kreditforeninger skulde blive insolvente, og blive de det, saa er Staten det rimeligvis ogsaa. Jeg vil derfor meget anbefale, at man gaar ind paa den af mig stillede Ændring. Hvis den skulde blive vedtaget, kan det nok være, at det for Tydelighedens Skyld var rigtigt, at man foretog enkelte andre Ændringer i Lovforlaget og særlig dets § 9, for at det kan træde klarere frem, at de enkelte Kreditforeninger hæfte solidarisk tilsidt, bag efter Statens Garantiforpligtelse. Jeg mener ganske vist, det fremgaar af § 9, som den er affattet, at Kreditforeningerne ere solidarisk ansvarlige. Men for endnu større Tydeligheds Skyld kan det være rigtigt at sætte

ind, at saadan er Forholdet. Jeg har imidlertid ikke villet foreslaa ogsaa disse Ændringer, idet Princippet i mit Forslag efter min Mening er klart og tydeligt udtrykt i Ændringsforslaget, og bliver det vedtaget, kan man jo altid senere til 3dje Behandling foretage den Afspudsning af Lovforlaget, som vil følge deraf.

Da jeg har Ordet, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om enkelte af Udvalgets Ændringer. Der er kun en af dem, som jeg ikke kan stemme for, og det er Ændringsforslaget Nr. 2, i alt Fald kan jeg ikke stemme for det, inden jeg har hørt det nærmere begrundet. Det gaar ud paa, at Kreditkassen for Husjere i Kjøbenhavn ogsaa skulde med ind i Hypotekbanken. Jeg har ikke haft Lejlighed til at trænge til Bunds i denne Kreditkasses Forhold, jeg har ikke set dens Statutter, og jeg har ikke set noget af dens Aarsregnskaber. Men saa vidt jeg har opfattet, er denne Kreditkasses Forhold ordnede meget forskelligt fra de andre Kreditforeningers. Saa vidt jeg har opfattet det, ere Forholdene ved denne Kreditforening, at der ere Obligationsejerne de regerende, ikke Ejdnerne, og at denne Kasse ikke er bunden til at lade foretage nogen Burdering af de Ejendomme, hvori den udlaaner, og heller ikke for Udlaanets Vedkommende bunden til nogen bestemt Del af Burderingssummen — hvad den selv sigelig heller ikke kan, naar den endogsaa kan være fri for at lade foretage Burdering. Hvis det forholder sig rigtigt, forekommer det mig, at saa kan man ikke uden videre lade den gaa med sammen med de andre Kreditforeninger, man burde saa i alt Fald rykke dens Plads ned i Ændringsforslag Nr. 3, hvor det er forbeholdt senere Afgørelse og nærmere Bestemmelse, hvilke andre Kreditforeninger end de nu bestaaende der muligvis senere kunne komme ind i Hypotekbanken. Hvis min Formening paa disse Punkter er rigtig, hvorom jeg vil afvente den ærede Ordførers Medtalelse — hankender naturligvis Kreditkassens Forhold, da han foreslaar, at den skal ind i Hypotekbanken — kan jeg ikke stemme for dette Forslag.

Saa er der Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 3, der gaar ud paa at forhøje Garantifonden eventuel til 30 Mill. Jeg vilde foretrukket, at man havde sat uden videre 30 Mill.; men dette kan maatte om trent være lige saa fyldestgørende. Man har der foretaget en Omordning — som den ærede Ordfører ogsaa omtalte — af Maaden, hvorpaa Statskassen skal garantere, idet der i Lovforlaget foreslaas, at Staten